

konania zlecenia. Po otrzymaniu zlecenia przez oddział banku wszelką korespondencję w tej sprawie ze zleciodawcą prowadzi Narodowy Bank Polski.

§ 26. Zarządzenie stosuje się odpowiednio do kontroli dewizowej wykonywanej przez organy Wojsk Ochrony Pogranicza w zakresie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1962 r. w sprawie zlecenia organom Wojsk Ochrony Pogranicza wykonywania niektórych czynności należących do zakresu działania organów administracji celnej (Dz. U. Nr 14, poz. 61).

§ 27. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 25 sierpnia 1954 r. w sprawie trybu wykonywania kontroli dewizowej osób przekraczających granicę Państwa (Monitor Polski Nr 89, poz. 993).

§ 28. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

279

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 20 sierpnia 1966 r.

w sprawie wolnych od opłat przesyłek pocztowych wysyłanych przez żołnierzy lub pod ich adresem.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawę wolnych od opłat przesyłek pocztowych wysyłanych przez żołnierzy lub pod ich adresem normuje zarządzenie Ministra Łączności, wydane na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności, ogłoszone w Dzienniku Łączności.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 21 listopada 1955 r. w sprawie wolnych od opłat przesyłek pocztowych wysyłanych przez żołnierzy lub pod ich adresem (Monitor Polski z 1956 r. Nr 1, poz. 8).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: w z. *K. Kozłowski*

280

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 września 1966 r.

w sprawie ustalenia kosztów budowy w 1964 i 1965 r. typowych obiektów gospodarczych na wsi o standardowym wyposażeniu dla określenia sumy skarbowych bonów inwestycyjnych, do której ogranicza się prawo do premii.

Na podstawie § 5 ust. 3 uchwały nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 45, poz. 208 i z 1960 r. Nr 90, poz. 406) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla określenia sumy skarbowych bonów inwestycyjnych, do której ogranicza się prawo do premii, ustala się koszt budowy w 1964 r. i 1965 r. typowych obiektów gospodarczych na wsi o standardowym wyposażeniu w wysokości:

1) zł 105.729 — budynku inwentarskiego według projektu typowego nr WB — 3327/I,

2) zł 73.453 — budynku stodoły według projektu typowego nr WB — 3365.

2. Dokumentacja projektowo-kosztorysowa oraz zasady kalkulacji, na której podstawie zostały ustalone koszty wymienione w ust. 1, przechowywane są w Ministerstwie Rolnictwa — Departament Inwestycji Budowlanych w Rolnictwie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gucwa*

281

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 września 1966 r.

w sprawie lokalizacji stacji doświadczalnej oceny odmian.

Na podstawie § 11 uchwały nr 399 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie organizacji gospodarki

nasiennej i zabezpieczenia rolnictwa w kwalifikowany materiał siewny zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się lokalizację nowej stacji doświadczalnej oceny odmian typu rolniczo-warzywnego w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Śrem-Wójtostwo, powiat śremski, województwo poznańskie.

§ 2. Likwiduje się stację doświadczalną oceny odmian typu rolniczo-warzywnego w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Drzęczewo, powiat gostyński, województwo poznańskie, zlokalizowaną tam zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 13 lipca 1962 r. w sprawie lokalizacji nowych stacji doświadczalnych oceny odmian (Monitor Polski Nr 65, poz. 307).

§ 3. Stację doświadczalną oceny odmian wymienioną w § 1 obowiązuje zakres działalności ustalony w § 4 zarządzenia nr 163 Ministra Rolnictwa z dnia 27 października 1961 r. w sprawie powołania wojewódzkich stacji doświadczalnych oceny odmian.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1966 r.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

282

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 5 października 1966 r.

w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez użyte w zarządzeniu wyrażenia:

- 1) „narzędzie pomiarowe” — rozumie się wzorce miar, wzorce fizycznych, chemicznych i innych własności materii i materiałów oraz przyrządy pomiarowe,
- 2) „kontrolne narzędzie pomiarowe” — rozumie się narzędzia pomiarowe wyższej dokładności oraz wzorce fizycznych, chemicznych lub innych własności materii i materiałów, przeznaczone wyłącznie do wzorcowania i sprawdzania użytkowych narzędzi pomiarowych,
- 3) „użytkowe narzędzie pomiarowe” — rozumie się narzędzia pomiarowe służące do pośredniego lub bezpośredniego dokonywania pomiarów,
- 4) „okres ważności legalizacji” — rozumie się okres, w którym narzędzia mogą być stosowane do celów oraz w zakresie i warunkach określonych przepisami dotyczącymi poszczególnych narzędzi pomiarowych.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą narzędzi pomiarowych stosowanych w geodezji.

§ 2. Narzędzia pomiarowe podlegające obowiązkowi legalizacji oraz okresy ważności legalizacji tych narzędzi określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. Obowiązek legalizacji rozciąga się na użytkowe narzędzia pomiarowe stosowane do kontroli jakości surowców, materiałów, półwyrobów i wyrobów oraz do kontroli i regulacji przebiegu procesów technologicznych w produkcji, wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 4. 1. Narzędzia pomiarowe wytwarzane w kraju, podlegające obowiązkowi legalizacji, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do sprzedaży lub użytku; obowiązek uzyskania legalizacji ciąży na wytwórcy narzędzia pomiarowego.

2. Jeżeli odbiorcą wytworzonych w kraju narzędzi pomiarowych jest zakład, w którym znajduje się punkt legalizacyjny organu administracji miar, powołany do legalizacji narzędzi pomiarowych masowo stosowanych przez ten zakład (np. liczników energii elektrycznej, gazomierzy, wodomierzy itp.), zakładowi takiemu, za jego zgodą, mogą być dostarczone przez wytwórcę nie zalegalizowane narzędzia pomiarowe, które mogą być legalizowane w tym punkcie legalizacyjnym.

3. Dostarczenie przez wytwórcę narzędzi pomiarowych innym odbiorcom niż wymienieni w ust. 2 przed ich zalegalizowaniem może nastąpić tylko w gospodarczo uzasadnionych wypadkach za zezwoleniem Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

4. Taksometry, szybkościomierze, przepływomierze i odmierzacze paliw ciekłych mogą być przeznaczone do sprzedaży lub oddane do użytku po wstępnej legalizacji, polegającej na sprawdzeniu ich przed zainstalowaniem w miejscu użytkowania, zabezpieczeniu odpowiednimi cechami przed dostępem do ich mechanizmów i odnotowaniu legalizacji w świadectwie legalizacji. Narzędzia te po zainstalowaniu ich w miejscu użytkowania, a przed oddaniem ich do użytku powinny być zgłoszone do legalizacji ostatecznej, polegającej na sprawdzeniu tych narzędzi w warunkach użytkowania, o cechowaniu i zabezpieczeniu odpowiednimi cechami.

5. Obowiązek uzyskania legalizacji wstępnej narzędzi pomiarowych wymienionych w ust. 4 ciąży na: wytwórcy, wykonawcy naprawy lub przedsiębiorstwie zamawiającym te narzędzia w przedsiębiorstwie handlu zagranicznego, a obowiązek uzyskania legalizacji ostatecznej — na wykonawcy montażu tych narzędzi w miejscu ich użytkowania.

§ 5. Narzędzia pomiarowe podlegają obowiązkowi legalizacji po każdorazowej naprawie przed oddaniem ich do użytku; obowiązek uzyskania legalizacji ciąży na wykonawcy naprawy.

§ 6. Sprzedawcom wolno narzędzia pomiarowe przechowywać na sprzedaż i sprzedawać tylko z nie naruszoną cechą legalizacyjną; powinni oni narzędzia te przechowywać w taki sposób, aby nie utraciły swoich własności metrologicznych przed upływem okresu ważności legalizacji. Bezpośrednio przed wygaśnięciem ważności cechy legalizacyjnej narzędzia te należy zgłosić do ponowienia legalizacji.

§ 7. 1. Narzędzia pomiarowe sprowadzone z zagranicy i podlegające obowiązkowi legalizacji:

- 1) których legalizacja w myśl przepisów odbywa się w miejscu ich ustawienia lub stałego stosowania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przy czym obowiązek zgłoszenia tych narzędzi do legalizacji ciąży na wykonawcy montażu narzędzia; jeżeli montaż narzędzia pomiarowego dokonał dostawca zagraniczny, obowiązek zgłoszenia do legalizacji narzędzia ciąży na użytkowniku,
- 2) inne niż wymienione w pkt 1 powinny być zgłoszone do legalizacji przez jednostkę zamawiającą te narzędzia w